

KURAN İLE KUZEY KUTBUNA DOĞRU YOLA ÇIKMAK

ARKADAŞLAR, akşam derste İSNAD, MÜSNED, MÜSNEDÜN İLEYH konusuna biraz değindik. Aslında bu konu gramerin temelidir. Hatta gramerin varlık sebebidir. Hiç bir söz isnadı olmadan söylenmez. Gramer insadın kime neden ve nasıl yapıldığını inceler

Arap dilinde isnad, isimlerde kelimelerin son harekeleri üzerinden tespit edilir. Yani bir cümlede geçen ismin o cümlede fiile ya da bir habere ne şekilde isnad edileceğini bildirir. Mesela İSNADIN anlamsal boyutuna geçmeden önce GRAMATİK boyutunun anlaşılması şarttır. İsnadın gramatik şekli anlaşılmadan anlamsal isnadın yapılması TAHRİF tir.

herhangi bir sözün anlamsal insadına geçmeden ilk önce sözün kendisinde kelimelerin kime neden ve ne şekilde isnad edildiğini çözmek gerekmektedir.

zaten anlam dediğimiz şey işte bu isnadın üzerinden elde edilir. Türkçe çekimli dil olduğundan iyelik ekleri, yapım ve çekim ekleri hep kelimenin sonunda gelir ve arapçaya oranla daha basittir

mesela, türkçe AHMEDİN KALEMİ dendiğinde ahmet kelimesini sonundaki iyelik eki olan İN harfleri hiçbir karışıklığa sebep olmadan isnad kolayca anlaşılır

Türkçedeki isnad ilişkisi kelimelerin sonuna eklenen eklerle tespit edilirken, Arapçada bu ilişki kelimelere hakim olan kurallarla ve bu kuralların ortaya çıkardığı hareketlerle olur

mesela, Kur'an'ı noktasız ve harekesiz kabul edersek kelimeler arasındaki bu isnad ilişkisi neye göre kurulacak?

Arapça bilinmediği için noktasız ve harekesiz metni tavsiye etmek sanki hiçbir kural olmadan herkesin kendi kafasına göre hareket edebileceği gibi bir anlayış ortaya çıkıyor

oysa tam tersi, eğer noktasız ve harekesiz metin temel alınırsa asla ve asla bir karışıklık olmadan ve öyle de olur böyle de olur demeden tek anlama ulaşıyor

Mesela şu ayetin ilk cümlesine bakalım

(İnsan 76/30)

حَكِيمًا عَلِيمًا كَانَ اللَّهُ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ بِشَيْءٍ أَنْ يَكُونَ إِلَّا تَشَاؤُنَ وَمَا

Allah gerekli desteği vermezse[*] yapabileceğiniz bir şey yoktur. Her şeyi bilen ve her kararı doğru olan O'dur. / SV MEALİ

şimdi bu meali ele alalım...bu meal orjinal metindeki isnad, müsned, müsnedun ileyh in nasıl tespit edildiği sonucunu bize vermektedir.

Herşeyden önce cümle bir fiil cümlesidir

işte bu fiil kime İSNAD edilecektir

Cümlenin fiili başında bir olumsuzluk ekiyle gelmiştir

..نَ تَشَاؤُنَ وَمَا..

Bu fiil ÇOĞUL, MUHATAP ve MÜZEKKER (eril) bir fiildir

fiil çoğul olduğuna göre, bu fiilin failleri cümlenin öncesinde aranmalıdır.

Burada fiil de SİZ dendiğine göre biz de cümlenin öncesinde SİZ zamirini arayacağız ve Kimlere siz dendiğini bulacağız

İşte bu çalışma MÜSNEDUN İLEYHİ tespit etme çalışmasıdır...türkçesi birine isnadı zorunlu olan bir fiilin kime isnad edildiğini tespit etmek..yani fiili yapan kim?

Aslında türkçede de isnad her zaman sözün öncesinden tespit edilir...eğer cümle zaten bir konuşmanın ilk cümlesi ise önce isnad edilecek kişi belirlenir...Yoksa anlaşılmaz....mesela sokakta karşılaştığınız bir arkadaşınız size daha merhaba demeden O GELDİ derse, siz gelenin kim olduğunu bilemezsiniz

Kelimenin türü ne olursa olsun (isim, fiil, mastar, işaret ismi, nida harfi, tahzir, iğra, soru, şart vs vs) hiç bir kelime hiç bir söz İSNAD olmadan anlaşılabilir hatta söylenemez bile..

Bir şeyin sonucunun ne olduğunu söylemek için her şeyden önce onun isnadının ne olduğunu kesin olarak hem de reddedilemeyecek şekilde ortaya konması gerekmektedir. Bir şey hem öyle olur hem böyle olur şeklinde isnadı belirsiz olarak asla anlaşılabilir

mesela şunu örnek getirelim, Kur'an'ın bir çok yerinde YEHDİ MEN YEŞAU şeklinde cümleler geçer...Kur'an'ı geleneksel olarak anlayanlar bu cümleyi "(O yani ALLAH) dilediği kimseye hidayet eder" eder şeklinde anlamışlar ve buna göre meal ve tefsir yapmışlar biraz geleneğin dışına çıkanlar ise "bu cümlede iki tane isnad yapmak mümkündür ve şu anlam verilebilir. "ALLAH DİLEDİĞİNE / DİLEYENE HİDAYET EDER...Bu yaklaşım kısmen sorun çözüyor gibi gözükse de Kur'an'ın başka yerinde aynı kalıplarla gelen cümlelerde çok büyük sorunlar çıkarıyor

Hatta aslında o cümlenin kendinde de sorunlar çıkarıyor...Çünkü sonuç olarak kim hidayeti diliyorsa Allah ondan dolayı diler diye bir anlam çıkar

Ama kişinin bir şeyi doğru bir şekilde dilemesi için dilediği şeyi kuşatması gerekmektedir. Kılavuzluk denilen şey ise insan türünün kuşatabileceği ve sonuna kadar ihata edeceği bir şey değildir ve olamazda çünkü sonuna kadar kuşatmış olana zaten hidayet gerekmez

Şimdi, herkes klişe olarak Kur'an'ın neye hidayet ettiğini bilir ve bu soruya DÜNYA VE AHİRET MUTLULUĞUNA şeklinde cevap verir.

Oysa, Kuranın tarif ettiği mutluluk ile insanın beklediği mutluluk aynı şeyler değildir..

İnsanı yaratan Allah'tır ve neyin onu mutlu ya da mutsuz edeceğini Allah'tan başka kimse daha iyi bilemez hatta insanın kendisi bile

Biz Kur'an'a tabi olurken kafamızda şekillendirdiğimiz mutluluk kalıplarına mı ulaşacağız yoksa Yüce Allah'ın bizden daha iyi bildiği mutluluğa mı?

Kur'an'ın bizi ulaştıracığı mutluluk ile bizim kafamızda şekillendirdiğimiz ve kur'an'a uyararak ulaşmayı murad ettiğimiz mutluluk aynı şeyler değil

Siz kurtla kuzunun yanyana dolaştığı bir mutluluk hayal edersiniz Kur'an kurdun kuzuyu yediği mutluluğa ulaştırır

NEDEN?????

Çünkü kurtla kuzunun yanyana dolaşması DOĞAL değildir. Kurdun kuzuyla yanyana dolaşması için ET değil OT yiyen bir hayvana dönüşmesi gerekmektedir

Bu durumda siz asla ulaşamayacağınız bir mutluluk hayal ediyorsunuz demektir..Yani mutlu olmanız imkansız çünkü kurt kurt olduğu müddetçe o kuzuyu yiyecek sizin hayal ettiğiniz mutluluk yaratılan hayvanların yeniden ve başka bir fitrat ! üzere yaratılması ile mümkündür ve bu asla olmayacaktır

O halde Kur'an'a baş eğmeden önce kafamızda kurguladığımız mutluluk tariflerini bir kenara bırakıp, EY KURAN BEN MUTLULUK DENEN ŞEYİ BİLMİYORUM BENİ ONA (o her neyse her ne şekilde) ULAŞTIR...demek gerekmektedir.Burada Kur'an'a "sen beni benden iyi bilirsin" diyerek sonuna kadar güvenmek şarttır. Kur'an bizim beklentilerimizi gerçekleştiren bir kitap değildir

yani SİHİRLİ DEĞNEK değildir

Hangi aşamalardan geçirirse geçirsin, bizi hangi zor şartlara sokarsa soksun bu bizim için en gerekli olandır diyerek ona teslim olmak MÜMİNLİKTİR

Eğer o kılavuz olarak benimsenmişse, onun üzerine aldığı klavuzluğu en güzel şekilde yapabileceğine de güvenilmiştir demektir

Kur'an bizi bizim kafamızdaki mutluluk şablonlarına ulaştırmaz ama en nihayetinde bizi ulaştırdığı kendi mutluluğu ile bizi yüzyüze getirmeden önce YOLDA bizi ona hazırlar

Bunu şuna benzeterek anlatmaya çalışayım

Bir yerlerden KUZEY KUTBU diye bir yerin olduğunu ve bu yerde insanların şort ve tişörtle dolaştığını, yıl boyu çeşit çeşit meyvelerin olduğunu, oraya ulaşan insanların bundan dolayı mutlu olduğunu düşündünüz ve oraya gitmeye karar verdiniz....Sağda solda oraya TUR düzenleyen ya da düzenlediğini iddia eden onlarca TUR rehberi olduğunu da gördünüz. Kur'an da bu rehberlerden herhangi biridir diyelim. Eğer Kur'an'ı seçerseniz Kur'an ile sizin şu sohbeti yapıyor olmanız gerekir..

-Ey Kur'an denilen rehber ben Kuzey kutbuna gitmek istiyorum

-Neden kuzey kutbuna gitmek istiyorsunuz

-Mutlu olmak için

-sizi orada mutlu edecek ne var diye düşünüyorsunuz

-sürekli yaz var, ısınma derdi yok, her mevsim çeşit çeşit meyveler var vs vs

-bunları elde edince mutlu mu olacaksınız?

-elbette mutlu olacağım

-Buyrun gidelim o zaman

İşte böyle başladı farzedelim kuzey kutbu turunuz. Başladınız yolda yürümeye. Biraz yürüdükten sonra (ki şort ve tişört giyiniksiniz) hava hafiften soğumaya ve siz üşümeye başlıyorsunuz. Bunu sizden önce bilen Kur'an tam üşümeye başladığınız sırada size diyor ki, "aaa bakın orada bir pantolon ve gömlek var, tam size göre isterseniz giyinin" diyor..Siz o pantolon ve gömleğin oraya tesadüfen konulmuş olduunu zannederek giyiyorsunuz...Biraz daha gidiyorsunuz hava biraz daha soğuyor. Kur'an yine ""aaa bakın orada bir ceket ve bir de kışlık ayakkabı var üşüyorsanız onu giyinin" diyor. siz onu da giyiniyorsunuz..Biraz daha gidiyorsunuz hava soğumaya devam ediyor ve yine Kur'an "aaa bakın orada bir palto ve bir içlik var isterseniz onu giyinin" diyor ve böyle devam eden yolculukta siz düşünmeye başlıyorsunuz...Yahu galiba benim kuzey kutbu ile ilgili bilgilerim yanlış..Çünkü hava giderek soğuyor ve hiç ısınmıyor...Giydiğiniz her elbise sizin Kuzey kutbu beklentilerinizi değiştiriyor ve en nihayetinde kuzey kutbuna vardığınızda Kur'an sizi üşütmeyesiniz diye tam da oranın şartlarına uygun donatmış, sizi her türlü tehlikeye karşı korumuş oluyor..sonunda "işte burası kuzey kutbu" dediğinde sizin hayal ettiğiniz kuzey kutbu ile Kur'an'ın sizi getirdiği kuzey kutbunun birbirine hiç benzemediğini ve sizin kuzey kutbu hayallerinizin ne kadar saçma olduğunu görüyorsunuz...tek bir ağacın bile yetişmediği kuzey kutbunun dünyadaki tüm iklim oluşumlarına sebep olduğunu ve dünyadaki tatlı suların kaynağının orası olduğunu anladığınızda ise MUTLULUK denilen şeyin sizin hayal ettiğiniz gibi görünmediğini anlıyorsunuz. Siz ısıtılmalı ayakkabılarınızla, kat kata soğuk geçirmez elbisenize bürünerek kutu ayılarını hayran hayran seyrederken Kur'an size "bu elbiseleri oralara ben koymuştum, senin burayla ilgili bilgilerinin yanlış olduğunu en başından beri biliyordum ama sana kuzey kutbunun senin hayal ettiğin gibi olmadığını yola çıkmadan söylemiş olsaydım sen beni kılavuz edinmezdin. Süslü sözler söyleyen sahtekarların peşine düşerdin buraya don gömlek ve terlikle gelirdin ve en fazla birsaat içinde ölürdün..Seni korumak için böyle yaptım der

İŞTE BU YOCLUCLUK BİLGİYİ EDİNME SÜREÇLERİDİR...YANI İSNADIN TESPİTİ

Kur'an'ın peşine kafasındaki bilgileri doğrulatmak için uyanlar asla başarılı olamazlar ve Kur'an kesinlikle bunlara rehber olmaz

bilgiyi yani sonuç bilgisini o sonuçları ortaya çıkaran süreçleri anlamadan bilebileceğini zannetmek, don gömlek kuzey kutbuna gitmek istiyor demektir

Kur'an'a iman eden insan, Kur'an'ın sözlerinin neye ve ne şekilde isnad edileceğine Kur'an karar verir diyen insandır

Hiç bir fiilin hiçbir isminin hiçbir edatının üzerinde hiç kimsenin İSNAD yetkisi yoktur

YA EYYÜHEL MÜDDESSİR ifadesini okuyup bunun rivayete isnad etmek GAYRİ MEŞRU BİR YETKİ KULLANMAKTIR

İnsan yola göre şekillenir, YOL İNSANA GÖRE ŞEKİLLENMEZ

bu kuzey kutbu hikayesi bir kelimenin isnadının nasıl olması gerektiğinin anlamsal hikayesidir

Bir de bunun GRAMER hikayesi vardır

Kur'an kuzey kutbu yolculuğunda karşınıza sürpriz bir durum çıkarmaz..Bir önceki aşamadayken sizi bir sonraki aşamaya hazırlar..Gereçlerini ve KARİNELERİNİ ortaya koyar...sizi KOYUN yapmadan karinelere bakarak aklınızı kullanmaya mecbur eder

Zaten aklınızı kullanmıyorsanız sizi asla kuzey kutbuna götürmez hatta Kur'an ile yolculuk başlamadan biter ÇÜNKÜ; her tur operatörü hizmeti karşılığında bir bedel ister..Kur'an'da dahil...kimi operatör sizden paranızı ister, kimisi onu tepenizde taşımanızı ister, kimisi koyun olmanızı, kimisi çakal olmanızı ister..bunlar onların kılavuzluklarının bedelidir...Kur'an'da bedel ister..o bedel AKLINIZI KULLANMAKTIRsiz tilkilik yaparak Kur'an'a aklını kullanıyor numarası çekemezsiniz, çünkü o yola çıkmadan tilkiliğinizi ortaya çıkarır...Çünkü o sizi sizden daha iyi bilir. İSNAD yolculuğu duru bir akılla başlarÇünkü AKIL, sadece ve sadece DOĞRU BAĞLANINCA AKILDIR.

Bağlamak, İSNADIN ta kendisidir/ RAMAZAN DEMİR

